

gunstigings-behandeling gewaarborgd is, meent de Regeering ook thans nog geen bepaald oordeel te moeten uitspreken.

Art. 11. Zooals reeds onder § 1 is opgemerkt, zal het geschil, gerezen ten opzichte van de autonome koloniën van Engeland niet meer vóór de ratificatie der conventie kunnen worden opgelost. Zooals daar verder wordt opgemerkt, is de quaestie voor Nederland slechts van weinig beteekenis. Heeft dan ook wel inderdaad praktische beteekenis de vraag, hoe Nederland zich zal kunnen vergewissen omtrent de nationaliteit van suiker, die hier mocht worden ingevoerd uit de Vereenigde Staten van Amerika via Canada en Groot-Britannië? Zal hier wel ooit langs dien omweg suiker uit Amerika komen, waar toch tot dusver hier nimmer Amerikaansche suiker kwam?

De Regeering blijft intusschen bij hare eens uitgesproken meening, dat Engeland zich er niet van ontslagen kan achten om van suiker uit zijne autonome koloniën, indien deze premie geven, compensatoir recht te heffen. Diezelfde meening zijn de Deutsche en Oostenrijksche Regeeringen toegedaan en zij heeft ook in den boezem van het Engelsche Parlement instemming gevonden.

In dezen stand van zaken kan de Regeering niet inzien, waarom Nederland, dat in ieder geval bij het punt in geschil slechts een zeer verwijderd belang heeft, het eerst de hand zou moeten uitsteken om de conventie, die na groote moeite eindelijk boven aller verwachting geslaagd is, nog in het laatste stadium van hare wording te belemmeren, misschien te doen mislukken.

De ondergeteekenden vereenigen zich dan ook geheel met het gevoelen van de meerdere leden, dat, ook hangende het bedoelde geschil, het belang onzer suikerindustrie vordert de conventie goed te keuren.

Met betrekking tot het denkbeeld, of het ook zaak zou kunnen zijn, de conventie aan te nemen onder voorwaarde, dat men gerechtigd zou zijn die op te zeggen, zoodra Engeland gepremieerde suiker zonder compensatoir recht invoert, zij opgemerkt, dat het toezicht op de naleving van de conventie, ook van art. 4, is opgedragen aan de permanente commissie.

Van eene voorwaardelijke ratificatie, als hier aan de hand gedaan, kan daarom naar het oordeel van de ondergeteekenden geen sprake zijn.

Art. 12. De opgaaf betreffende de accijnsvrije overponden der beetwortelsuikerfabrieken berust op vrij zorgvuldige schatting van de ambtenaren der accijnzen, met het toezicht in die fabrieken belast geweest. Alleen in het werkjaar 1894—1895 werd krachtens de wet van 11 Januari 1894 (*Staatsblad* n°. 6) de hoeveelheid verkregen suiker ambtelijk geconstateerd.

De Minister van Buitenlandsche Zaken,
R. MELVIL VAN LYNDEN.

De Minister van Financiën,
HARTE VAN TECKLEBURG.

*De Minister van Waterstaat,
Handel en Nijverheid,*
DE MAREZ OYENS.

De Minister van Koloniën,
IDENBURG.

De Commissie van Rapporteurs (*) heeft gemeend met de mededeeling van dit Antwoord aan de Vergadering haar Eindverslag te kunnen sluiten.

Vastgesteld 6 Januari 1903.

VAN ROIJEN.
HAVELAAR.
RAHUSEN.
SCHOLTEN.

EINDVERSLAG DER COMMISSIE VAN RAPPORTEURS over de ontwerpen van wet:

1°. houdende nadere aanvulling en verhooging van het VIIIste hoofdstuk der Staatsbegrooting voor het dienstjaar 1902 (27);

2°. tot verhooging van het IXde hoofdstuk der Staatsbegrooting voor het dienstjaar 1902 (28);

3°. houdende verklaring van het algemeen nut der onteigening van eigendommen, noodig voor verruiming van de *Gouwe* onder *Boskoop* (16);

4°. houdende verklaring van het algemeen nut der onteigening voor het bouwen van eene wagenwerkplaats, en daarmede in verband staande werken, te *Amersfoort* (68);

5°. a. tot het verleenen eener nadere Rijksbijdrage aan het polderdistrict Bommelerwaard beneden den Meidijk, voor de verhooging van de Waaldijken, in verband met de afsluiting der Heerewaardensche overlaten;

b. tot aanvulling en verhooging van het IXde hoofdstuk der Staatsbegrooting voor het dienstjaar 1902 (12);

6°. tot vaststelling van het slot der rekening van de koloniale uitgaven en ontvangsten voor *Suriname* over het dienstjaar 1899 (21);

7°. tot vaststelling van het slot der rekening van de koloniale uitgaven en ontvangsten voor *Curaçao* over het dienstjaar 1898 (70).

Tegen deze wetsontwerpen bestond geen bezwaar.

Vastgesteld, 7 Januari 1903.

SICKENGA.
VAN VELZEN.
SCHOLTEN.
VAN ALPHEN.
DE JONG.

EINDVERSLAG DER COMMISSIE VAN RAPPORTEURS over de ontwerpen van wet:

1°. tot naturalisatie van RUTGER DE KAT (83);

2°. tot wijziging en aanvulling van de begrooting der uitgaven van het Pensioenfonds voor weduwen en weezen van burgerlijke ambtenaren voor het dienstjaar 1902 (20);

3°. tot bekrachtiging van den onderhandschen verkoop van een stuk voormaligen militairen grond te Groningen aan de gemeente (24);

4°. tot bekrachtiging van den onderhandschen verkoop van een stuk voormaligen vestinggrond te Delfzijl aan de Nederlandsch Hervormde Gemeente aldaar (54);

5°. tot goedkeuring van den onderhandschen verkoop van het Kruisheerenklooster met aanhoorigheden te Uden aan de Vereeniging van Kruisheeren te Uden (55).

Tegen deze wetsontwerpen bestond geen bezwaar.

Vastgesteld 7 Januari 1903.

VAN LIER.
SASSEN.
VAN BONEVAL FAURE.
LAAN.
VAN DER DOES DE WILLEBOIS.

(*) De heer ALBERDA VAN EKENSTEIN heeft niet aan de samenstelling van dit Eindverslag medegewerkt, daar hij sedert den 23sten December jl. heeft opgehouden lid der Kamer te zijn.